

Udlaan af Penge til Anbringelse i Dæksfartøjer til Fiskeribrug, saa det vilde være at arbejde imod disse Bestræbelser for at fremhjelpe Fiskeriet, hvis man bibeholder disse Bestemmelser om Told paa Salt til Fiskeribrug. Men det er ikke blot det søgaaende Fiskeri, der hemmes, det er ogsaa det daglige Fiskeri her omkring i vore smaa Farvande, der føler Byrden af denne Salttold. Der vil temmelig sikkert komme en Række Andragender ind, der ville bevise, hvad jeg her siger, at der fra vore Fiskere her i Farvandene, hvor der fanges Sild, er et almindeligt Ønske om at faa ophævet denne Afgift paa Salt, som de bruge i meget stor Maalestok til Strøsaltning, som de kalde det, af ferske Sild, der skulle sendes til Røgerierne i Udlandet. Det er demoraliserende at have Bestemmelser, som kunne omgaas af Fiskerne og ogsaa omgaas fra forskellige Steder ved, at man kalder Saltet for Høsalt, idet de fleste Fiskere jo have lidt Landbrug ved Siden af. Ved at kalde det Høsalt undgaa de Tolden, idet Landmænd jo ere fritagne for Told paa det Salt, der bruges til Hø; i Agerbrugets Tjeneste er Saltet toldfrit. Rent bortset fra dette vil jeg ogsaa fremhæve, at det er en ligefrem Hemsko paa Udviklingen af vort søgaaende Fiskeri at have Told paa Salt, idet det jo ikke kan betale sig for os at salte Sild og Torsk her hjemme til Klipfisk, i alt Fald ikke i nogen større Maalestok, naar der fra Islands og Færøernes Side kan kastes Varer ind paa Markedet fri for Told.

Jeg har allerede fremhævet, at jeg i Samlingen 1898—1899 indbragte et Lovforslag om det, der her er til Behandling i Dag, jeg var den Gang eneste Forslagsstiller. Da var kun det sidste Punkt paa Forslaget ikke med. Den Gang kom Forslaget desværre ikke til Behandling i den Samling. I den følgende Samling tilbød de ærede Medlemmer fra Esbjerg (Bluhme) og Aarhus (Høegh-Guldberg) at være Medforslagsstillere, saafremt Forslaget om Melassefoder blev taget med i Lovforslaget. Jeg troede, det vilde fremme Behandlingen af Sagen, naar dette Melassefoder blev taget med, idet jeg antog, at da Flertallet her i Forsamlingen er Agrarer eller særlig interesseret i Landbruget, vilde det se med mildere Øjne paa Forslaget, naar der kom et saadant Punkt med. Men jeg har faaet det Indtryk, særlig af den Protest, der kom fra det ærede Medlem fra Lolland (Rørdam), som jo skal varetage Sukkerfabrikkernes Interesse i dette Tilfælde, at det vil blive vanskeligt at gennemføre For-

slaget, for saa vidt Melassefoderet eller rettere Foderstoffer til Landbruget skulle tages med. Jeg skal derfor allerede paa dette Tidspunkt gøre opmærksom paa, at naar jeg staaar som Medforslagsstiller, er det med den bestemte Reservation, at Melassefoderet ikke maa træde i Vejen for Gennemførelsen af de andre Punkter paa Forslaget. Jeg mener nemlig, at det er saa vigtigt for Fiskerne at faa gennemført disse Bestemmelser, at de ikke bør strande paa dette Punkt. Derfor ønsker jeg selvfølgelig Landmændene Toldfrihed paa deres Melassefoder, hvis det kan lykkes at faa det gennemført, men jeg haaber, at de ærede Medforslagsstillere ere enige med mig om, at naar det skal være en absolut Hindring for Gennemførelsen, kappe vi Halen af. At man kan modsætte sig en saadan stykkevis Reform af Toldloven, kan jeg ikke tænke mig, da der foreligger Præcedens i saa Henseende. Jeg skal minde om, at Landbruget jo meget hurtigt fik gennemført et Tillæg til Toldlovens § 18 om Toldfrihed paa raa Is i Samlingen 1897—98, da Landbruget krævede denne Toldfrihed. Det gik igennem hurtig, og jeg haaber, dette Forslag her vil finde lige saa stor Velvillie hos det høje Ting.

O. Olsen: Medens jeg saa godt kan tiltræde de 3 Punkter paa nærværende Forslag, altsaa Nr. 1, 2 og 3, stiller Forholdet sig noget anderledes over for Nr. 4, der gaar ud paa fri Indførelse af Melassefoder. Jeg kan ikke saa godt gaa med til det, uden at der fra Statens Side gives nogen Erstatning til Sukkerfabrikkerne. Det er jo ganske vist i den Retning, at jeg helst ønsker, at vor Udvikling skulde gaa paa Toldvæsenets Omraade, at vi faa saa megen fri Indførelse som muligt, men her stiller Forholdet sig noget anderledes, idet det kommer til at berøre en hel Del af Landbruget, som sidder med en lille Beskyttelse. Landbruget er ikke saa heldig paa saa mange Omraader at have nogen som helst Beskyttelse. Kun i dette Tilfælde, hvor det drejer sig om Melassefoder, have de danske Sukkerfabrikker jo nogen Beskyttelse. Men ved at vedtage dette Lovforslag vil man jo tage denne Beskyttelse noget fra dem og derved gøre Sukkerroedyrkingen mindre indbringende, end den er. Som Forholdene ere i Øjeblikket, er Fortjenesten ved at drive Sukkerroer ikke nær saa stor som tidligere. Jeg vil derfor meget henstille til det eventuelle Udvalg at tage Nr. 4 under alvorlig Overvejelse, og hvis vi skulle have indført